Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►**B**

ODLUKA VIJEĆA

od 12. prosinca 2011.

o pristupanju Europske unije Protokolu iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, u vezi s njegovim člancima 10. i 11.

(2012/23/EU)

(SL L 8, 12.1.2012., str. 13)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
►**M1**	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013

▼B

ODLUKA VIJEĆA

od 12. prosinca 2011.

o pristupanju Europske unije Protokolu iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, u vezi s njegovim člancima 10. i 11.

(2012/23/EU)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 81. stavak 1. i članak 81. stavak 2. točke (a) i (c), u vezi s njegovim člankom 218. stavkom 6. točkom (a) i člankom 218. stavkom 8. prvim podstavkom,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta,

budući da:

(1) Protokol iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem („Atenski protokol”) predstavlja znatno poboljšanje sustava odgovornosti prijevoznika i naknade štete putnicima koji se prevoze morem.

(2) Atenski protokol mijenja Atensku konvenciju iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, te člankom 15. određuje da među strankama Atenskog protokola dvije isprave glase i tumače se zajedno kao jedna isprava.

(3) Članci 10. i 11. Atenskog protokola utječu na Uredbu Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ([1]). Na taj način Unija ima isključivu nadležnost u pogledu članaka 10. i 11. Atenskog protokola.

(4) Nakon pristupanja Unije Atenskom protokolu, pravila o nadležnosti navedena u članku 10. tog protokola trebala bi imati prednost pred odgovarajućim pravilima Unije.

(5) Međutim, pravila o priznavanju i izvršenju sudskih odluka utvrđena u članku 11. Atenskog protokola ne bi smjela imati prednost pred odgovarajućim pravilima Unije, kako su proširena na Dansku Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima ([2]), ni pred pravilima Luganske konvencije o nadležnosti i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima od 16. rujna 1988. ([3]) ili Luganske konvencije o nadležnosti i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima od

([1]) SL L 12, 16.1.2001., str. 1.
([2]) SL L 299, 16.11.2005., str. 62.
([3]) SL L 319, 25.11.1988., str. 9.

▼B

30. listopada 2007. ([1]), budući da učinak primjene tih pravila treba osigurati priznavanje i izvršavanje sudskih odluka najmanje u istom opsegu kao prema pravilima Atenskog protokola.

(6) Atenski protokol otvoren je za ratifikaciju, prihvaćanje, odobrenje ili pristupanje država i regionalnih organizacija za ekonomsku integraciju osnovanih od strane suverenih država koje su na te organizacije prenijele nadležnost za određena pitanja regulirana Atenskim protokolom.

(7) U skladu s člankom 17. stavkom 2. točkom (b) i člankom 19. Atenskog protokola, regionalne organizacije za ekonomsku integraciju mogu sklopiti Atenski protokol.

(8) Za Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku, na koje se primjenjuje Protokol (br. 21) o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, kao dio Europske unije, bit će obvezujući članci 10. i 11. Atenskog protokola.

(9) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke koja za nju nije obvezujuća, te ne podliježe njenoj primjeni u pogledu članaka 10. i 11. Atenskog protokola. Ona je tim člancima obvezana samo kao zasebna ugovorna stranka.

(10) Većina pravila Atenskog protokola uključena je u pravo Unije Uredbom (EZ) br. 392/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o odgovornosti prijevoznika u prijevozu putnika morem u slučaju nesreća ([2]). Na taj je način Unija primijenila nadležnost u vezi s pitanjima reguliranim tom Uredbom. Posebna Odluka koja se odnosi na te odredbe donosi se usporedo s ovom Odlukom.

(11) Države članice koje će ratificirati Atenski protokol ili će tom protokolu pristupiti trebale bi, ako je to moguće, to učiniti istodobno. Države članice bi stoga trebale razmijeniti informacije o stanju postupaka svoje ratifikacije ili pristupanja da bi pripremile što je više moguće istodobno polaganje svojih isprava o ratifikaciji ili pristupanju. Pri ratifikaciji Atenskog protokola ili pri pristupanju tom protokolu, države članice trebale bi staviti rezervu sadržanu u Smjernicama IMO-a,

([1]) SL L 339, 21.12.2007., str. 3.
([2]) SL L 131, 28.5.2009., str. 24.

▼B

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Pristupanje Europske unije Protokolu iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem („Atenski protokol”) ovime se odobrava u ime Europske unije u pogledu njegovih članaka 10. i 11.

Tekst tih članaka naveden je u Prilogu.

Članak 2.

1. Predsjedniku Vijeća ovime se odobrava da odredi osobu ili osobe ovlaštene za polaganje isprave o pristupanju Unije Atenskom protokolu u vezi s njegovim člancima 10. i 11., u skladu s člankom 17. stavkom 2. točkom (c), člankom 17. stavkom 3. i člankom 19. tog Protokola.

2. Prilikom polaganja isprave o pristupanju, Unija daje sljedeću izjavu o nadležnosti:

„U vezi s pitanjima obuhvaćenima člancima 10. i 11. Atenskog protokola iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, koja spadaju u područje primjene članka 81. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, države članice Europske unije osim Kraljevine Danske, u skladu s člancima 1. i 2. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske, koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, dodijelile su nadležnosti Uniji. Unija je tu nadležnost izvršila donošenjem Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima.”

3. Prilikom polaganja instrumenta o pristupanju, Unija daje sljedeću izjavu u vezi s člankom 17.a stavkom 3. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, kako je izmijenjena člankom 11. Atenskog protokola:

▼M1

„1. Sudske odluke o predmetima obuhvaćenima Atenskim protokolom iz 2002. Atenske konvencije iz 1974. o prijevozu putnika i njihove prtljage morem, koje donosi sud Kraljevine Belgije, Republike Bugarske, Češke Republike, Savezne Republike Njemačke, Republike Estonije, Irske, Helenske Republike, Kraljevine Španjolske, Francuske Republike, Republike Hrvatske, Talijanske Republike, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Velikog Vojvodstva Luksemburga, Republike Mađarske, Malte, Kraljevine Nizozemske, Republike Austrije, Republike Poljske, Portugalske Republike, Rumunjske, Republike Slovenije, Slovačke Republike, Republike Finske, Kraljevine Švedske ili Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, priznaju se i izvršavaju u državi članici Europske unije u skladu s odgovarajućim pravilima Europske unije o tom predmetu.

▼B

2. Sudske odluke o predmetima obuhvaćenima Atenskim protokolom, koje donosi sud Kraljevine Danske, priznaju se i izvršavaju u državi članici Europske unije u skladu sa Sporazumom između Europske zajednice i Kraljevine Danske o nadležnosti, priznavanju i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima.

3. Sudske odluke o predmetima obuhvaćenima Atenskim protokolom kada ih donosi sud treće države

(a) za koju je obvezujuća Luganska konvencija o nadležnosti i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima od 30. listopada 2007., priznaju se i izvršavaju u državama članicama Europske unije u skladu s navedenom konvencijom;

(b) za koju je obvezujuća Luganska konvencija o nadležnosti i ovrsi odluka u građanskim i trgovačkim predmetima od 16. rujna 1988., priznaju se i izvršavaju u državama članicama Europske unije u skladu s navedenom konvencijom.”

4. Osoba ili osobe određene u skladu sa stavkom 1. ovog članka, pri polaganju isprave o pristupanju Unije Atenskom protokolu u vezi s njegovim člancima 10. i 11., stavljaju rezervu sadržanu u smjernicama IMO-a.

Članak 3.

Unija mora položiti svoje isprave o pristupanju Atenskom protokolu u vezi s njegovim člancima 10. i 11. do 31. prosinca 2011.

Članak 4.

Države članice poduzimaju potrebne mjere za polaganje isprava o ratifikaciji Atenskog protokola ili pristupanju tom protokolu u razumnom roku, a po mogućnosti do 31. prosinca 2011.

▼B

PRILOG

ČLANCI 10. I 11. PROTOKOLA IZ 2002. ATENSKE KONVENCIJE IZ 1974. O PRIJEVOZU PUTNIKA I NJIHOVE PRTLJAGE MOREM

Članak 10.

Članak 17. Konvencije zamjenjuje se sljedećim tekstom:

„Članak 17.

Sudbena nadležnost

1. Postupak koji proizlazi iz članaka 3. i 4. ove Konvencije, po izboru podnositelja zahtjeva, pokreće se pred jednim od dolje navedenih sudova, pod uvjetom da se sud nalazi u državi stranci ove Konvencije, te u skladu s domaćim zakonodavstvom svake države članice koja uređuje vlastitu mjesnu nadležnost unutar tih država članica s višestrukim sudovima:

(a) sud države prebivališta ili glavnog sjedišta tuženika; ili

(b) sud države polazišta ili države odredišta u skladu s ugovorom o prijevozu; ili

(c) sud države boravišta ili prebivališta podnositelja odštetnog zahtjeva, ako tuženik ima sjedište u toj državi i podliježe nadležnosti te države; ili

(d) sud države u kojoj je sklopljen ugovor o prijevozu, ako tuženik ima sjedište u toj državi i podliježe nadležnosti te države.

2. Postupci u skladu s člankom 4.a ove Konvencije, po izboru podnositelja zahtjeva, pokreću se pred jednim od sudova na kojima se postupci mogu pokrenuti protiv prijevoznika ili prijevoznika izvršitelja u skladu sa stavkom 1.

3. Nakon dešavanja nezgode koja je prouzročila štetu, stranke se mogu dogovoriti da se odštetni zahtjev podnese bilo kojem sudu ili arbitraži.”

Članak 11.

Sljedeći tekst dodaje se kao članak 17.a Konvencije:

„Članak 17.a

Priznavanje i izvršenje

1. Svaka sudska odluka koju donosi sud s nadležnošću u skladu s člankom 17., koja je postala izvršna u državi podrijetla i više ne podliježe redovitim pravnim sredstvima, priznaje se u bilo kojoj državi stranci, osim

(a) ako je sudska odluka dobivena prijevarom; ili

(b) ako tuženik nije bio obaviješten u razumnom roku i nije dobio poštenu priliku da izloži slučaj.

▼B

2. Sudska odluka priznata u skladu sa stavkom 1. postaje izvršna u svakoj državi stranci čim se ispune formalnosti koje se zahtijevaju u toj državi. Formalnosti ne smiju omogućiti ponovno otvaranje ključnih činjenica.

3. Država stranka ovog Protokola može primijeniti druga pravila za priznavanje i izvršenje sudskih odluka, pod uvjetom da njihov učinak osigura priznavanje i izvršenje sudskih odluka najmanje u jednakom opsegu kao prema stavcima 1. i 2.”